EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 9.2.2026
COM(2026) 63 final

2026/0041 (NLE)

Förslag till

# RÅDETS BESLUT

**om bemyndigande för medlemsstaterna att i Europeiska unionens intresse godta Kap Verdes anslutning till 1980 års Haagkonvention om de civila aspekterna på internationella bortföranden av barn**

# MOTIVERING

## 1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

### • Motiv och syfte med förslaget

Syftet med Haagkonventionen av den 25 oktober 1980 om de civila aspekterna på internationella bortföranden av barn (*1980 års Haagkonvention*), som hittills ratificerats av 103 länder inbegripet alla EU:s medlemsstater, är att återställa status quo genom att barn som bortförts eller kvarhållits olovligt omgående ska återlämnas med hjälp av ett system för samarbete mellan centrala myndigheter som utsetts av de avtalsslutande parterna.

Att förhindra bortförande av barn är en viktig del av EU:s politik för att främja barnets rättigheter, och Europeiska unionen är därför aktiv internationellt för att förbättra tillämpningen av 1980 års konvention och uppmuntrar tredjeländer att ansluta sig till den.

Kap Verde deponerade anslutningsinstrumentet för 1980 års Haagkonvention den 4 oktober 2022. Konventionen trädde i kraft i Kap Verde den 1 januari 2023.

I artikel 38.4 i 1980 års konvention anges att konventionen är tillämplig mellan den stat som har anslutit sig och de fördragsslutande stater som har förklarat sig godta anslutningen.

I yttrande 1/13[(1)] från Europeiska unionens domstol beslutades att ett godtagande av ett tredjelands anslutning till 1980 års Haagkonvention om de civila aspekterna på internationella bortföranden av barn omfattas av Europeiska unionens exklusiva befogenhet.

Domstolen insisterade på behovet av enhetlighet i frågan på EU-nivå för att undvika variabel geometri mellan medlemsstaterna.

Eftersom Europeiska unionen har exklusiv extern befogenhet när det gäller internationella bortföranden av barn, måste beslutet om godtagande av Kap Verdes anslutning fattas på EU-nivå genom ett rådsbeslut. Europeiska unionens medlemsstater bör därför deponera förklaringen om godtagande av Kap Verdes anslutning i Europeiska unionens intresse.

Medlemsstaternas godtagande skulle göra 1980 års Haagkonvention tillämplig mellan Kap Verde och alla EU:s medlemsstater utom Danmark.

### • Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området

När det gäller föräldrars bortförande av barn är 1980 års Haagkonvention den internationella motsvarigheten till rådets förordning nr 2019/1111 (även kallad Bryssel IIb-förordningen) [(2)]som är hörnstenen i EU:s rättsliga samarbete i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar.

Ett av förordningens främsta mål är att avskräcka från bortförande av barn mellan medlemsstaterna genom att fastställa förfaranden som innebär att barnet omgående återlämnas till den medlemsstat där han eller hon har sin hemvist. I detta syfte omfattar kapitel III i Bryssel IIb-förordningen förfarandet i 1980 års Haagkonvention och kompletterar det genom att förtydliga vissa aspekter, särskilt hur barn ska höras, tidsfristen för att fatta ett beslut när en ansökan om återlämnande har gjorts och skälen för att inte återlämna barnet.

---

(1) Yttrande 1/13 (Tredjelands anslutning till 1980 års Haagkonvention) av den 14 oktober 2014, ECLI:EU:C:2014:2303.

(2) Rådets förordning (EU) 2019/1111 av den 25 juni 2019 om behörighet, erkännande och verkställighet av avgöranden i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar, och om internationella bortföranden av barn (omarbetning) (EUT L 178, 2.7.2019, s. 1).

På det internationella planet stöder Europeiska unionen tredjelands anslutning till 1980 års konvention så att dess medlemsstater kan förlita sig på en gemensam rättslig ram för att hantera internationella bortföranden av barn.

Det har redan antagits 22 rådsbeslut mellan juni 2015 och december 2022 i syfte att godta anslutningen till 1980 års Haagkonvention om internationella bortföranden av barn av 30 tredjeländer (Marocko, Singapore, Ryska federationen, Albanien, Andorra, Seychellerna, Armenien, Republiken Korea, Kazakstan, Peru, Georgien, Sydafrika, Chile, Island, Bahamas, Panama, Uruguay, Colombia, El Salvador och San Marino, Dominikanska Republiken, Belarus, Uzbekistan, Honduras, Ecuador, Ukraina, Jamaica, Bolivia, Filippinerna och Tunisien)[(3)].

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Föreliggande förslag är tydligt kopplat till det allmänna mål som fastställs i artikel 3 i fördraget om Europeiska unionen för att skydda barnets rättigheter. 1980 års konvention syftar till att skydda barn som förts bort av en förälder från skadliga effekter och se till att barnet kan upprätthålla kontakt med båda föräldrarna, till exempel genom att säkerställa den faktiska utövningen av umgängesrätt. Det är värt att även notera kopplingen till främjandet av användning av medling för att lösa gränsöverskridande familjetvister.

Direktivet om vissa aspekter på medling på privaträttens område[(4)] är även tillämpligt på familjerättsliga frågor inom det gemensamma europeiska rättsliga området. 1980 års Haagkonvention uppmuntrar till att familjetvister görs upp i godo. En av handböckerna om god praxis enligt 1980 års Haagkonvention, som offentliggjorts av Haagkonferensen för internationell privaträtt, handlar om användning av medling för att lösa internationella familjetvister som rör barn som och som omfattas av konventionens tillämpningsområde. På initiativ av Europeiska kommissionen har handboken översatts till alla EU-språk, utom engelska och franska, och även till arabiska för att stödja dialogen med de stater som ännu inte har ratificerat/anslutit sig till konventionen och bidra till att hitta konkreta sätt att hantera de problem som internationella bortföranden av barn medför[(5)].

---

(3) Det har redan antagits 22 rådsbeslut om bemyndigande för medlemsstaterna att godta följande länders anslutning till 1980 års konvention: Andorra (rådets beslut (EU) 2015/1023 av den 15 juni 2015), Seychellerna (rådets beslut 2015/2354 av den 10 december 2015), Ryssland (rådets beslut 2015/2355 av den 10 december 2015), Albanien (rådets beslut 2015/2356 av den 10 december 2015), Singapore (rådets beslut 2015/1024 av den 15 juni 2015), Marocko (rådets beslut 2015/2357 av den 10 december 2015), Armenien (rådets beslut 2015/2358 av den 10 december 2015), Republiken Korea (rådets beslut 2016/2313 av den 8 december 2016), Kazakstan (rådets beslut 2016/2311 av den 8 december 2016), Peru (rådets beslut 2016/2312 av den 8 december 2016), Georgien och Sydafrika (rådets beslut (EU) 2017/2462 av den 18 december 2017), Chile, Island och Bahamas (rådets beslut (EU) 2017/2424 av den 18 december 2017), Panama, Uruguay, Colombia och El Salvador (rådets beslut (EU) 2017/2464 av den 18 december 2017), San Marino (rådets beslut (EU) 2017/2463 av den 18 december 2017), Dominikanska republiken (rådets beslut (EU) 2019/305 av den 18 februari 2019), Ecuador och Ukraina (rådets beslut (EU) 2019/306 av den 18 februari 2019), Honduras (rådets beslut (EU) 2019/307 av den 18 februari 2019), Belarus och Uzbekistan (rådets beslut (EU) 2019/308 av den 18 februari 2019), Jamaica (rådets beslut (EU) 2021/2206 av den 9 december 2021), Bolivia (rådets beslut (EU) 2021/2207 av den 9 december 2021), Filippinerna (rådets beslut (EU) 2022/2439 av den 8 december 2022), Tunisien (rådets beslut (EU) 2022/2450 av den 8 december 2022).

(4) Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/52/EG av den 21 maj 2008 om vissa aspekter på medling på privaträttens område (EUT L 136, 24.5.2008, s. 3).

(5) https://www.hcch.net/en/publications-and-studies/details4/?pid=6561&dtid=3

## 2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

I enlighet med artikel 38 i 1980 års Haagkonvention utgör förklaringen om godtagande av anslutning en grundläggande beståndsdel av ett internationellt avtal som ingåtts med den anslutande staten.

Den rättsliga grunden i materiellt hänseende för ett beslut enligt artikel 218.6 i EUF-fördraget är främst beroende av syftet med och innehållet i ett internationellt avtal som ska ingås. Eftersom det huvudsakliga syftet med och innehållet i 1980 års Haagkonvention är att avskräcka från föräldrars bortförande av barn, och området därför är familjerätt, är den rättsliga grunden i materiellt hänseende artikel 81.3 i EUF-fördraget. Enligt artikel 81.3 i EUF-fördraget ska åtgärder som rör familjerätten och som har gränsöverskridande följder föreskrivas av rådet i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande. Rådet ska besluta med enhällighet efter att ha hört Europaparlamentet.

Eftersom artikel 81 i EUF-fördraget är den rättsliga grunden i materiellt hänseende ska rådet anta beslutet om bemyndigande för medlemsstaterna att i unionens intresse godta ett tredjelands anslutning till 1980 års konvention efter att ha hört Europaparlamentet, i enlighet med artikel 218.6 b i EUF-fördraget.

Enligt artikel 218.8 andra stycket i EUF-fördraget ska rådet besluta med enhällighet om avtalet avser en fråga där enhällighet krävs för att anta en unionsakt.

Den förfarandemässiga rättsliga grunden för det föreslagna beslutet är därför artikel 218.6 andra stycket b och artikel 218.8 andra stycket i EUF-fördraget.

Irland är bundet av förordning (EU) 2019/1111 (Bryssel IIb-förordningen) och deltar därför i antagandet och tillämpningen av detta beslut.

I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt på Danmark.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Ej tillämpligt

- **Proportionalitetsprincipen**

Detta förslag har utarbetats i linje med redan antagna rådsbeslut på samma ämnesområde och går inte utöver vad som är nödvändigt för att åstadkomma konsekventa EU-åtgärder när det gäller internationella bortföranden av barn genom att säkerställa att EU:s medlemsstater godtar Kap Verdes anslutning till 1980 års Haagkonvention inom en viss tidsram.

- **Val av instrument**

Detta förslag till rådets beslut läggs fram i enlighet med artikel 218.6 i EUF-fördraget, enligt vilken rådet ska anta ett beslut om ingående av avtalet. Inget annat rättsligt instrument kan användas för att nå målet för detta förslag.

## 3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

Ej tillämpligt

- **Samråd med berörda parter**

Alla medlemsstater i Europeiska unionen, som tillfrågats av kommissionen ramen för rådets arbetsgrupp för civilrättsliga frågor om huruvida de är beredda att godta Kap Verdes anslutning till 1980 års Haagkonvention, avgav ett positivt yttrande.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Kommissionen har samlat in relevant information om genomförandet av konventionen från Haagkonferensen för internationell privaträtt, EU:s delegation i Kap Verde och riksåklagarmyndigheten, centrala avdelningen för samarbete och komparativ rätt, som utsetts till centralmyndighet i enlighet med 1980 års Haagkonvention.

- **Konsekvensbedömning**

Liksom för de 22 rådsbeslut som redan antagits mellan 2015 och 2022 om godtagande av flera tredjestaters anslutning till 1980 års Haagkonvention har ingen särskild konsekvensbedömning gjorts.

Graden av genomförande av konventionen granskades dock med hjälp av Kap Verdes svar på EU:s frågeformulär och på det frågeformulär för nyligen anslutna länder som utarbetats av Haagkonferensen för internationell privaträtt.

Under diskussionerna i arbetsgruppen för civilrättsliga frågor framkom det att vissa medlemsstaters (t.ex. Portugals) erfarenheter av Kap Verdes rättssystem är positiva. Faktum är att myndigheterna i Kap Verde anser att det är mycket viktigt att kunna förlita sig på fördragsmässiga förbindelser med EU:s medlemsstater. En gemensam rättslig ram med alla EU:s medlemsstater, såsom 1980 års Haagkonvention, skulle underlätta hanteringen och lösningen av fall med gränsöverskridande bortföranden.

Utbildningsinsatser planeras i samarbete med portugisiskspråkiga länder som är parter i konventionen (Portugal och Brasilien). Unicef kommer också att vara involverat i genomförandet av Haagkonventionerna om barn.

Kap Verde har också nyligen anslutit sig till 1996 års konvention om skydd för barn och 2007 års konvention om underhåll till barn, och dess rättssystem samt respekten för rättsstatsprincipen och grundläggande rättigheter har undersökts inom ramen för de förfaranden med underförstått samtycke som rör anslutningen till dessa konventioner. Bedömningen ledde till slutsatsen att inga invändningar bör göras mot Kap Verdes anslutning till 1996 års konvention om skydd för barn och 2007 års konvention om underhåll till barn.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Ej tillämpligt

- **Grundläggande rättigheter**

Att barn förs bort av en förälder står i direkt strid med barns rättigheter, särskilt rätten till skydd och rätten att upprätthålla kontakt med båda föräldrarna. Genom att inrätta en rättslig ram som syftar till att avskräcka från föräldrars bortförande av barn och ge barnet möjlighet att höras, upprätthöll 1980 års konvention barns rättigheter, som är grundläggande mänskliga rättigheter som erkänns i Förenta nationernas konvention om barnets rättigheter

(*barnkonventionen*). Syftet med detta förslag är att upprätta denna rättsliga ram mellan Kap Verde och EU:s medlemsstater.

## 4. BUDGETKONSEKVENSER

Det föreslagna rådsbeslutet har inga budgetkonsekvenser.

## 5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Ej tillämpligt

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Ej tillämpligt

2026/0041 (NLE)

Förslag till

# RÅDETS BESLUT

## om bemyndigande för medlemsstaterna att i Europeiska unionens intresse godta Kap Verdes anslutning till 1980 års Haagkonvention om de civila aspekterna på internationella bortföranden av barn

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 81.3 jämförd med artikel 218.6 andra stycket b och artikel 218.8 andra stycket,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande[1], och

av följande skäl:

(1) Ett av unionens mål är att främja skyddet av barnets rättigheter, såsom anges i artikel 3 i fördraget om Europeiska unionen. Åtgärder för att skydda barn mot olovligt bortförande eller kvarhållande är en väsentlig del av denna politik.

(2) Rådets förordning (EU) 2019/1111[2] syftar till att skydda barn från de skadliga verkningarna av olovligt bortförande eller kvarhållande, att inrätta förfaranden för att säkerställa ett snabbt återförande av dem till den stat där de har sin hemvist samt att säkerställa skyddet för rätten till umgänge och rätten till vårdnad.

(3) Förordning (EU) 2019/1111 kompletterar och förstärker Haagkonventionen av den 25 oktober 1980 om de civila aspekterna på internationella bortföranden av barn (*1980 års Haagkonvention*), genom vilken ett system inrättas på internationell nivå för skyldigheter och samarbete mellan fördragsslutande stater och mellan centralmyndigheter och som har till syfte att säkerställa snabbt återförande av barn som bortförts eller kvarhållits olovligt.

(4) Alla medlemsstater är parter i 1980 års Haagkonvention.

(5) Unionen uppmuntrar tredjestater att ansluta sig till 1980 års Haagkonvention och stöder det korrekta genomförandet av 1980 års Haagkonvention, bland annat genom att tillsammans med medlemsstaterna delta i de särskilda kommittéer som regelbundet sammankallas av Haagkonferensen för internationell privaträtt.

(6) En gemensam rättslig ram som är tillämplig mellan medlemsstaterna och tredjestater skulle kunna vara den bästa lösningen i känsliga fall av internationella bortföranden av barn.

(7) I 1980 års Haagkonvention anges att den är tillämplig mellan den stat som har anslutit sig och de fördragsslutande stater som har förklarat sig godta anslutningen.

---

[1] EUT C [...], [...], s. [...].

[2] Rådets förordning (EU) 2019/1111 av den 25 juni 2019 om behörighet, erkännande och verkställighet av avgöranden i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar, och om internationella bortföranden av barn (omarbetning) (EUT L 178, 2.7.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1111/oj).

(8) 1980 års Haagkonvention tillåter inte att organisationer för regional ekonomisk integration, såsom unionen, ansluter sig till den. Därför kan unionen inte ansluta sig till 1980 års Haagkonvention och inte heller deponera en förklaring om godtagande av en anslutande stat.

(9) Enligt yttrande 1/13 från Europeiska unionens domstol[3] omfattas förklaringar om godtagande enligt 1980 års Haagkonvention av unionens exklusiva externa befogenhet.

(10) Kap Verde deponerade sitt anslutningsinstrument för 1980 års Haagkonvention den 4 oktober 2022. För Kap Verde trädde 1980 års Haagkonvention i kraft den 1 januari 2023.

(11) En bedömning av situationen i Kap Verde har lett till slutsatsen att medlemsstaterna i unionens intresse kan godta Kap Verdes anslutning i enlighet med 1980 års Haagkonvention.

(12) Medlemsstaterna bör därför bemyndigas att deponera sina förklaringar om godtagande av Kap Verdes anslutning i unionens intresse i enlighet med villkoren i detta beslut.

(13) Irland är bundet av förordning (EU) 2019/1111 och deltar därför i antagandet och tillämpningen av det här beslutet.

(14) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt på Danmark.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

*Artikel 1*

1. Medlemsstaterna bemyndigas härmed att i unionens intresse godta Kap Verdes anslutning till 1980 års Haagkonvention.

2. Medlemsstaterna ska senast den... [tolv månader efter antagandet av detta beslut] deponera en förklaring om godtagande av Kap Verdes anslutning till 1980 års Haagkonvention i unionens intresse, med följande lydelse: ”[MEDLEMSSTATENS fullständiga namn] förklarar sitt godtagande av Kap Verdes anslutning till Haagkonventionen av den 25 oktober 1980 om de civila aspekterna på internationella bortföranden av barn, i enlighet med rådets beslut (EU)...

3. Medlemsstaterna ska informera rådet och kommissionen om deponeringen av sina förklaringar om godtagande av Kap Verdes anslutning och överlämna texten till dessa förklaringar inom två månader från det att de deponerats till kommissionen.

[3] Domstolens yttrande av den 14 oktober 2014, 1/13, ECLI:EU:C:2014:2303.

*Artikel 2*

Detta beslut träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den

*På rådets vägnar*
*Ordförande*

*[...]*

# FINANSIERINGS- OCH DIGITALISERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

## (1) GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

**Förslagets eller initiativets titel**

Förslag till rådets beslut om bemyndigande för medlemsstaterna att i Europeiska unionens intresse godta Kap Verdes anslutning till 1980 års Haagkonvention om de civila aspekterna på internationella bortföranden av barn

**Berörda politikområden**

Rättsliga frågor

**Mål**

*Allmänt/allmänna mål*

Syftet med detta förslag är att bemyndiga medlemsstaterna att i Europeiska unionens intresse godta Kap Verdes anslutning till 1980 års Haagkonvention om de civila aspekterna på internationella bortföranden av barn, i linje med yttrande 1/13 från Europeiska unionens domstol, för att säkerställa rättssäkerhet och förutsägbarhet på internationell och europeisk nivå.

*Specifikt/specifika mål*

Att bemyndiga EU:s medlemsstater att godta Kap Verdes anslutning till 1980 års Haagkonvention om internationella bortföranden av barn.

*Verkan eller resultat som förväntas*

*Beskriv den verkan som förslaget eller initiativet förväntas få på de mottagare eller den del av befolkningen som berörs.*

1980 års Haagkonvention om internationella bortföranden av barn kommer att vara tillämplig mellan alla medlemsstater (med undantag av Danmark) och Kap Verde.

*Prestationsindikatorer*

*Ange indikatorer för övervakning av framsteg och resultat.*

Ej tillämpligt

**Förslaget eller initiativet avser**

☑ **en ny åtgärd**

☐ **en ny åtgärd som bygger på ett pilotprojekt eller en förberedande åtgärd**[(1)]

☐ **en förlängning av en befintlig åtgärd**

☐ **en sammanslagning eller omdirigering av en eller flera åtgärder mot en annan/en ny åtgärd**

**Grunder för förslaget eller initiativet**

*Krav som ska uppfyllas på kort eller lång sikt, inbegripet en detaljerad tidsplan för genomförandet av initiativet*

(1) I den mening som avses i artikel 58.2 a eller b i budgetförordningen.

Ej tillämpligt

*Mervärdet av en åtgärd på EU-nivå (som kan följa av flera faktorer, t.ex. samordningsfördelar, rättssäkerhet, ökad effektivitet eller komplementaritet). Med ”mervärdet av en åtgärd på EU-nivå” i detta avsnitt avses det värde en åtgärd från unionens sida tillför utöver det värde som annars skulle ha skapats av enbart medlemsstaterna.*

Skäl för åtgärder på EU-nivå (ex ante)

Bemyndigandet för EU:s medlemsstater är förenligt med tidigare initiativ av samma slag efter yttrande 1/13 från Europeiska unionens domstol. Det omfattas av EU:s exklusiva externa befogenhet enligt artikel 3.2 i EUF-fördraget. Bemyndigandet kan endast ges av rådet på förslag av kommissionen och är således till sin natur en exklusiv befogenhet som inte omfattas av subsidiaritetsprincipen.

Förväntat europeiskt mervärde (ex post)

Respekten för EU-fördragen och rättspraxis från Europeiska unionens domstol säkerställs.

*Erfarenheter från tidigare liknande åtgärder*

Det är det 23:e förslaget av samma typ.

*Förenlighet med den fleråriga budgetramen och eventuella synergieffekter med andra relevanta instrument*

Förslaget har inga budgetkonsekvenser.

*Bedömning av de olika finansieringsalternativ som finns att tillgå, inbegripet möjligheter till omfördelning*

Förslaget har inga budgetkonsekvenser.

**Förslagets eller initiativets varaktighet och budgetkonsekvenser**

☐ **begränsad varaktighet**

☐ verkan från och med [den DD/MM]ÅÅÅÅ till och med [den DD/MM]ÅÅÅÅ

☐ budgetkonsekvenser från och med ÅÅÅÅ till och med ÅÅÅÅ för åtagandebemyndiganden och från och med ÅÅÅÅ till och med ÅÅÅÅ för betalningsbemyndiganden.

☐ **obegränsad varaktighet**

Efter en inledande period ÅÅÅÅ–ÅÅÅÅ,

beräknas genomförandetakten nå en stabil nivå.

**Planerad(e) genomförandemetod(er)**[(2)]

☐ **Direkt förvaltning** som sköts av kommissionen

☐ via dess avdelningar, vilket också inbegriper personalen vid unionens delegationer;

☐ via genomförandeorgan

☐ **Delad förvaltning** med medlemsstaterna

[(2)] Närmare förklaringar av de olika genomförandemetoderna med hänvisningar till respektive bestämmelser i budgetförordningen återfinns på webbplatsen Budgpedia: https://myintracomm.ec.europa.eu/corp/budget/financial-rules/budget-implementation/Pages/implementation-methods.aspx.

☐ **Indirekt förvaltning** genom att uppgifter som ingår i budgetgenomförandet anförtros

☐ tredjeländer eller organ som de har utsett

☐ internationella organisationer och organ kopplade till dem (ange vilka)

☐ Europeiska investeringsbanken och Europeiska investeringsfonden

☐ organ som avses i artiklarna 70 och 71 i budgetförordningen

☐ offentligrättsliga organ

☐ privaträttsliga organ som har anförtrotts offentliga förvaltningsuppgifter i den utsträckning som de har försetts med tillräckliga ekonomiska garantier

☐ organ som omfattas av privaträtten i en medlemsstat, som anförtrotts genomförandeuppgifter inom ramen för ett offentlig-privat partnerskap och som har försetts med tillräckliga ekonomiska garantier

☐ organ eller personer som anförtrotts genomförandet av särskilda åtgärder inom den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken enligt avdelning V i fördraget om Europeiska unionen och som fastställs i den grundläggande akten

☐ organ som är etablerade i en medlemsstat och som omfattas av en medlemsstats privaträtt eller unionsrätten och som i enlighet med sektorsspecifika regler kan anförtros genomförandet av unionsmedel eller budgetgarantier, i den mån sådana organ kontrolleras av offentligrättsliga organ eller privaträttsliga organ som anförtrotts offentliga förvaltningsuppgifter och har tillräckliga finansiella garantier i form av gemensamt och solidariskt ansvar från kontrollorganens sida eller likvärdiga finansiella garantier, som för varje åtgärd kan vara begränsad till det högsta beloppet för unionens stöd.

Anmärkningar

[...]

**FÖRVALTNING**

**Regler om uppföljning och rapportering**

Ej tillämpligt

**Förvaltnings- och kontrollsystem**

*Motivering av den budgetgenomförandemetod, de finansieringsmekanismer, de betalningsvillkor och den kontrollstrategi som föreslås*

Ej tillämpligt

*Uppgifter om identifierade risker och om det eller de interna kontrollsystem som inrättats för att begränsa riskerna*

Ej tillämpligt

*Beräkning och motivering av kontrollernas kostnadseffektivitet (dvs. förhållandet mellan kostnaden för kontrollerna och värdet av de medel som förvaltas) och en bedömning av den förväntade risken för fel (vid betalning och vid avslutande)*

**Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter**

[...]